

Sprawa C-176/03

Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Radzie Unii Europejskiej

Skarga o stwierdzenie nieważności — Artykuły 29 UE, 31 lit. e) UE, art. 34 UE i 47 UE — Decyzja ramowa 2003/80/WSiSW — Ochrona środowiska — Sankcje karne — Kompetencje Wspólnoty — Podstawa prawna — Artykuł 175 WE

Opinia rzecznika generalnego D. Ruiz-Jaraba Colomera przedstawiona w dniu
26 maja 2005 r. I - 7881
Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 września 2005 r. I - 7907

Streszczenie wyroku

*Środowisko naturalne — Ochrona — Kompetencja Wspólnoty — Sankcje karne — Decyzja ramowa 2003/80/WSiSW w sprawie ochrony środowiska przez prawo karne — Odpowiednia podstawa prawna — Artykuł 175 WE — Decyzja oparta na tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej — Naruszenie art. 47 UE
(art. 135 WE, 175 WE i 280 ust. 4 WE; art. 47 UE; decyzja ramowa Rady 2003/80, art. 1–7)*

Ponieważ decyzja ramowa Rady 2003/80 w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne opiera się na tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, narusza kompetencje, jakie przysługują Wspólnocie na mocy art. 175 WE oraz jest w całości, z uwagi na swoją niepodzielność, niezgodna z art. 47 UE. W istocie art. 1–7 tej decyzji, które zawierają częściowe zbliżenie przepisów prawa karnego państw członkowskich, w szczególności jeśli chodzi o znamiona poszczególnych przestępstw popełnianych przeciwko środowisku, mogły zostać wydane na podstawie art. 175 WE w zakresie, w jakim ze względu zarówno na ich zamierzony cel, jak i na ich treść, mają one za główny cel ochronę środowiska, która stanowi jeden z podstawowych celów Wspólnoty.

Jednakże powstrzymać ustawodawcy wspólnotowego od wydania przepisów z zakresu prawa karnego państw członkowskich, jakie uznają za konieczne w celu zapewnienia pełnej skuteczności norm w dziedzinie ochrony środowiska, w przypadku gdy stosowanie przez właściwe władze krajowe skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji stanowi działanie niezbędne dla zwalczania ciężkich przestępstw przeciwko środowisku. Tej kompetencji prawodawcy wspólnotowego w ramach realizacji wspólnej polityki w dziedzinie środowiska naturalnego nie podważa okoliczność, że art. 135 WE i 280 ust. 4 WE zastrzegają w dziedzinach, odpowiednio, współpracy celnej i zwalczania nadużyć finansowych naruszających interesy finansowe Wspólnoty stosowanie krajowego prawa karnego i zagadnienia dotyczące krajowej administracji wymiaru sprawiedliwości dla państw członkowskich.

W tym zakresie, o ile prawdą jest, że co do zasady przepisy prawa karnego, tak jak zasady procedury karnej nie należą do kompetencji Wspólnoty, o tyle nie może to

(por. pkt 41, 42, 47, 48, 51–53)